

Selma Noort

met illustraties van Natascha Stenvert

De spreekbeurt van Alin:

over een wandelende tak
of een vleesetende plant?

GEKNIPT
VOOR JOU

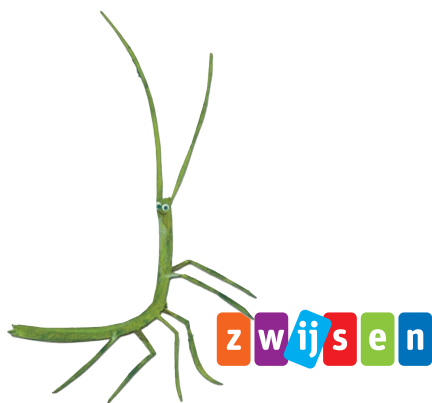

De spreekbeurt van Alin:

over een wandelende tak
of een vleesetende plant?

Selma Noort

Met illustraties van Natascha Stenvert

Snel, haal de schaar!

Papa wordt kaal en daar kan hij niks aan doen.

Hij vindt het jammer, dat weet Alin wel.

Vroeger had hij krullen.

En juist die krullen vond mama zo leuk.

Nu kijkt Alin met grote ogen.

Mama wrijft de druppels over zijn hoofd.

En dan gebeurt er iets wonderlijks.

Zijn haar begint te groeien, en hoe!

Snel trekt mama haar handen terug.

'Oei!' zegt ze met grote ogen.

Het haar van papa groeit en krult en wappert!

Het beweegt als de armen van een inktvis.

Papa schiet rechtop.

Hij draait zich om naar de spiegel.

'O, lieve help!' schreeuwt hij.

'Snel, haal de schaar!'

Mama rent weg om de schaar te halen.

Alin stapt de gang in.

'Doet het pijn, papa?' vraagt ze ongerust.

'O, help, eh ... nee!

Maar het gaat maar door met groeien!'

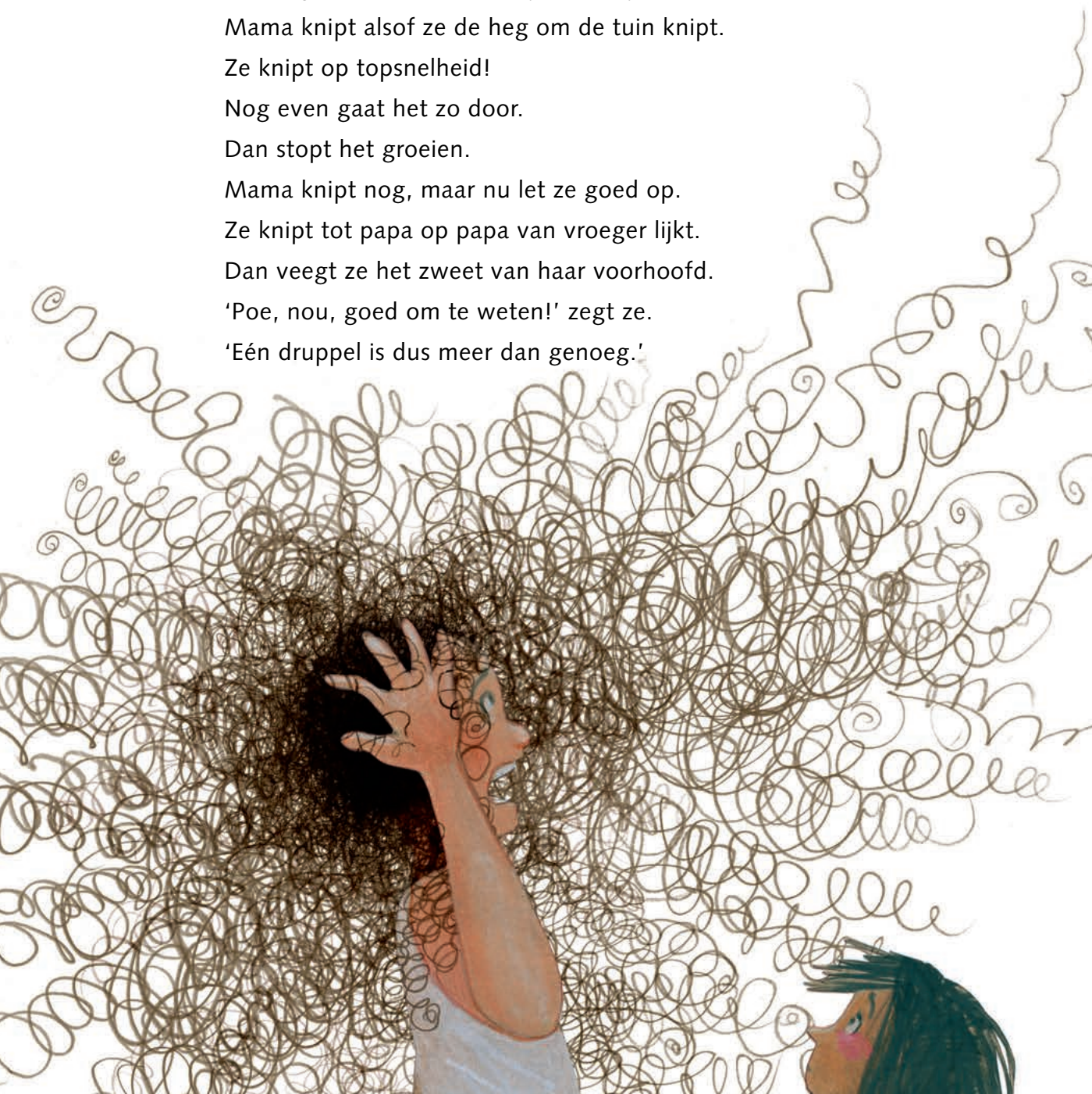
Papa grijpt naar zijn hoofd.

'Wat zit er in dat flesje?' vraagt Alin.

'Groeimiddel, van de zaak,' roept papa.

'Maar dat is eigenlijk voor planten bedoeld!'

Mama komt de trap op met de schaar.
Ze duwt Alin opzij en begint te knippen.
Krullen vallen op de grond.
Intussen blijft het haar van papa groeien.
'Het is al langer dan het mijne!' roept Alin.
'En langer dan van alle meisjes uit mijn klas!'
Mama knipt alsof ze de heg om de tuin knipt.
Ze knipt op topsnelheid!
Nog even gaat het zo door.
Dan stopt het groeien.
Mama knipt nog, maar nu let ze goed op.
Ze knipt tot papa op papa van vroeger lijkt.
Dan veegt ze het zweet van haar voorhoofd.
'Poe, nou, goed om te weten!' zegt ze.
'Eén druppel is dus meer dan genoeg.'

Een goed idee

Papa bekijkt zichzelf in de spiegel.
Zijn ogen glanzen en hij glimlacht.
'Ik heb mijn mooie krullen weer,' zegt hij.
En hij voelt met zijn hand aan zijn haar.
Mama draait de dop op het flesje.
'Zeg het morgen maar tegen je baas,' zegt ze.
'Je uitvinding werkt super!
En je haar is daar het bewijs van.'
Ze geeft papa een kus.
'Kom, we brengen Alin terug naar bed.'

Papa en mama zitten bij Alin op bed.
Papa ziet er vreemd uit zo.
'Mama vindt jouw krullen leuk,' zegt Alin.
'Maar ik vind je mooi zoals je was.'
Mama lacht en knipoogt naar Alin.
'Word je nu beroemd?' vraagt Alin aan papa.
'Nu je dat groeimiddel hebt ontdekt.'
'We moeten eerst wachten,' antwoordt papa.
'We weten nog niet hoelang het middel werkt.'
'O ja,' zegt Alin, en ze gaapt.

Papa en mama zijn ook naar bed gegaan.
Alin slaapt al bijna.
Vrijdag is mijn spreekbeurt, denkt ze nog.
Ik neem gewoon twee dingen mee.

Mijn Takkie, en Happie, de plant van mama.
En dan moet ik heel leuk vertellen.
Zodat de kinderen zich niet vervelen.
Zodat ze niet gaan wiebelen en geeuwen.
Ik kan ... ik weet ... oh!
Ja, dat doe ik.
Ze zullen hun ogen niet geloven!
En juf Amber ook niet!

Het is zover!

Takkie zit in een grote pot.
Happie, de plant van mama, staat in een doos.
'Pas op, hoor,' zegt mama.
Ze zet de pot in Alins rugzakje.
En ze geeft haar de doos aan.
Papa is boven in de badkamer.
'Dag papa, ik ga naar school!' roept Alin.
'Veel plezier met je spreekbeurt!' roept hij.
Alin voelt aan haar broekzak.
Het kleine bruine flesje zit erin.
Het flesje van de zaak van papa.
Mooi zo, ze heeft alles bij zich.

Alin staat al op de stoep.
'Zal ik meelopen?' vraagt mama.
Ineens schreeuwt papa: 'O, nee!
Kom eens kijken, Rani!'
Rani, dat is mama.
'Ga maar naar papa toe,' zegt Alin.
Snel geeft mama haar een kus en zegt:
'Vertel maar mooi over Takkie en Happie!'
De deur gaat dicht en Alin gaat op weg.
Ze lacht een beetje in zichzelf.
Ze heeft superveel zin in haar spreekbeurt!

De doos met Happie staat bij juf Amber.
De pot met Takkie staat op Alins tafeltje.
Alle kinderen kijken in de pot.
'Ik zie alleen takjes en blaadjes!' roepen ze.
Alin lacht erom.
En nu is het zover.
'Kom maar voor de klas, Alin,' zegt juf Amber.
'Vertel eens, waarover gaat je spreekbeurt?'
'De klas mag kiezen, juf,' zegt Alin.
Ze kijkt rond en vraagt:
'Waar willen jullie iets over horen?
Over Happie, de plant die vlees eet?
Of over Takkie, mijn levende tak?
Jullie mogen kiezen!'

Takkie

Alle kinderen roepen door elkaar.
Juf Amber schiet Alin te hulp.
'Steek je vinger op,' zegt ze.
'Wie wil iets weten over Takkie?'
Alin telt.
'Vijftien kinderen, juf.'
'Dat zijn de meeste kinderen,' zegt juf Amber.
'Dus vooruit, haal Takkie maar.
Je kunt vast veel over haar vertellen.'

Happie

Alle kinderen roepen door elkaar.
'Steek je vinger op!' roept juf Amber.
'Wie wil iets weten over Happie?'
Snel telt Alin alle vingers.
'Zestien kinderen, juf,' zegt ze.
'Dat zijn de meesten,' zegt juf Amber.
'Dus vooruit, haal Happie maar.
Er is vast veel over hem te vertellen.
Ook al is hij nogal griezelig!'

Alin pakt de pot met Takkie erin.
Ze zet hem voor zich op tafel.
Overdag slaapt Takkie meestal.
In de avond gaat ze dan van alles doen.
Maar vandaag is Takkie van streek.
Ze is zomaar in een pot gezet.
Dus nu is ze wakker.
Alle kinderen worden stil en wachten.
'Begin maar, Alin,' zegt juf Amber.
Alin krijgt het ineens heel warm.
Wat wilde ze ook alweer vertellen?

18 en 19

18 en 19

Alin haalt Happie uit de doos.
Ze zet hem voor zich op de tafel.

Ze denkt even na, en dan zegt ze:
'Ik ga mijn spreekbeurt houden over Takkie.'

Happie heeft een soort hapmondjes.
Dat zijn eigenlijk blaadjes.
Blaadjes die open en dicht kunnen.
'Ik ... eh ...' begint Alin.
'Ik ga iets vertellen over Happie.
Happie is mijn moeders plant.
En ze eet vlees.'
'Hoe bedoel je?' roept Daan.
Hij zit voor in de klas.
Hij buigt zich voorover om Happie
nog beter te kunnen zien.

Niet wiebelen!

Alin komt goed op gang.
Nu gaat het vertellen bijna vanzelf.
'Takkie is een wandelende tak.
En ze is een vrouwtje.
Ze komt uit een land ver weg.
En mijn oma komt daar ook vandaan.
Dus daarom passen wij goed bij elkaar.
Takkie is geen lastig huisdier.
Ze eet alleen maar blaadjes.

20 en 21

20 en 21

'Die plant kan toch geen stuk worst eten?
Of een gehaktbal met pindasaus, haha!
Ik geloof er niks van!'
'Daan!' zegt juf Amber.
'Zo gedragen wij ons niet in deze klas.
Je laat Alin rustig vertellen.
En na afloop mag je iets vragen.
Maar nu nog niet!'

Zo, dat heeft juf Amber goed gezegd.
Alin haalt diep adem.

Die blaadjes kan ik zelf plukken.
Ze eet klimop en blad van de braamstruik.
Ook blad van een eik en van de rozenstruik.
Takkie slaapt overdag veel.
Maar als het avond is, doet ze van alles.
Dan lig ik in mijn bed en kijk naar haar.
Soms krijgt ze een buitje regen.
Nou ja, niet echt.
En ook maar twee keer per week.
Ik spuit dan met de plantenspuit.
Heel kleine druppels.'

'Happie eet geen plakken worst,' zegt ze.
'En ook geen gehakt.
Ze eet vliegjes en muggen en mieren!'
De kinderen kijken haar verrast aan.
Dat vindt Alin fijn.
Ze wiebelen niet en ze geeuwen niet.
Dus ze vinden haar spreekbeurt spannend!
'Happie vangt graag vliegen,' vertelt ze verder.

Waarover zal Alin haar spreekbeurt houden?
Ze twijfelt tussen twee ideeën.
Maar zijn die dingen niet te klein?
Dan hoort Alin haar ouders in de badkamer.
Mama giet twee druppels uit een flesje over papa's hoofd.
Zijn haar begint te groeien!
Alin krijgt een briljant idee ...

Waarover houdt Alin haar spreekbeurt?
Over Takkie, haar wandelende tak?
Of toch over Happie, mama's vleesetende plant?
Lees het verhaal dat jij wilt.

**GEKNIPT
VOOR JOU**

In dit bijzondere boek op AVI E4 kies je zelf het verloop van het verhaal. Als de klas kiest tussen Takkie en Happie, ontwikkelt het verhaal zich in twee richtingen. En de bladzijden zijn dan letterlijk doormidden geknipt.

NUR 287
ISBN 978-90-487-3863-2

9 789048 738632

zwijzen